

Sygn. akt I C 930/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant staż. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 września 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 6000 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. W. kwotę 6000 zł (sześć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11 października 2014 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo w części dotyczącej odsetek oddała,

III. ustala odpowiedzialność strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 5 sierpnia 2014 roku,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1517 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 1767,39 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód T. W. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 6 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 października 2014 r. oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Powód wniósł nadto o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki zdarzenia z 5 sierpnia 2014 r.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że w dniu 5 sierpnia 2014 r. uczestniczył w zdarzeniu drogowym, w wyniku którego doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego oraz lędźwiowego kręgosłupa, urazu klatki piersiowej i silnego urazu psychicznego. Wskazał, że przez okres blisko dwóch miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim, zaś do dnia dzisiejszego utrzymują się u niego negatywne skutki zdarzenia w postaci bóli głowy, klatki piersiowej, karku, kręgosłupa, szumów w uszach oraz zaburzeń snu i koncentracji, co uniemożliwia mu normalne funkcjonowanie. Powód podał, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana odmówiła przyznania mu zadośćuczynienia.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana podała, że okoliczności wypadku, w szczególności zaś nieznaczne uszkodzenia pojazdu nie dają podstaw do uznania, aby w jego wyniku powód doznał obrażeń ciała i rozstroju zdrowia skutkujących przyznaniem mu zadośćuczynienia. Wskazał również, że z załączonej do pozwu dokumentacji

medycznej, przeprowadzonych badań oraz orzeczenia lekarza orzecznika pozwanej nie wynika, by w wyniku kolizji doszło u powoda do urazów opisywanych w pozwie, jak również, by kolizja wpłynęła negatywnie na jego funkcjonowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 sierpnia 2014 r. powód uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Bezsporne.

Po zdarzeniu powód został przewieziony do (...) Centrum Medycznego w P., gdzie stwierdzono u niego stan po urazie zgięciowo - wyprostnym odcinka szyjnego kręgosłupa oraz zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego i lędźwiowo - krzyżowego kręgosłupa. Powodowi zalecono kontynuowanie leczenia pod kontrolą lekarza POZ - u, zażywanie środków przeciwbólowych oraz oszczędny tryb życia.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 10 -11.

Po wypadku powód korzystał z pomocy lekarzy specjalistów - ortopedy - traumatologa, chirurga i neurologa. Celem złagodzenia dolegliwości kręgosłupa powód nosił ortezę sznurówkę oraz kołnierz ortopedyczny. W związku z odczuwanymi szumami w uszach oraz zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa, powód otrzymał skierowanie do poradni laryngologicznej i rehabilitacyjnej, a następnie skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne i do szpitala na oddział laryngologiczny, gdzie przebywał w okresie 19.01.2015 r. - 21.01.2015 r. Przeprowadzone badanie MR odcinka szyjnego kręgosłupa wykazało u powoda chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa oraz uwypuklenie k/m do kanału kręgowego na poziomie C5/C6 i C6/C7.

Dowód:

- konsultacja lekarska - k. 12 - 13

- karta konsultacji - k. 14

- konsultacje neurologiczne - k. 15 - 16, 34 -35

- skierowania do poradni specjalistycznych - k. 17, 22, 40

- skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne - k. 21, 36

- zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne - k.18

- opis badania MR kręgosłupa odcinka szyjnego - k. 23

- skierowanie do szpitala - k. 33

- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 37 - 39

- przesłuchanie powoda - k. 82 verte - 83

Po wypadku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 6.08.2014 r. - 4.10.2014 r.

Dowód:

- zaświadczenia (...) k. 41 - 43

Na skutek zdarzenia powód odczuwał bóle głowy, kręgosłupa szyjnego, lędźwiowego, kolan, szумы w uszach, zawroty głowy i bóle brzucha. Powód świadczy usługi transportu osób – zawodowo jeździ taksówką, zaś odczuwane przez niego dolegliwości, w szczególności marznące i drętwiejące w zimie kończyny dolne negatywnie wpływają na komfort wykonywanej pracy. Do chwili obecnej powód kontynuuje leczenie, oczekuje również na zabiegi rehabilitacyjne, których termin wyznaczono na 2017 r.

Dowód:

- przesłuchanie powoda - k. 82 verte - 83
- skierowanie do poradni specjalistycznej - k. 149,
- historia zdrowia i choroby - k. 150 - 152

Lekarze orzecznicy strony pozwanej nie stwierdzili u powoda uszczerbku na zdrowiu pod względem neurologicznym i chirurgicznym.

Dowód:

- kompleksowa diagnostyka OC kręgosłupa dla (...) S.A. - k. 24 - 26
- opinia kompleksowa - k. 27 - 30

Po względem neurologicznym powód doznał wskutek wypadku urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (zgodnie z poz. J94a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2002 r. nr 234 poz. 1974 j.t.). Na wysokość ustalonego uszczerbku na zdrowiu wpłynęły dolegliwości odczuwane przez powoda oraz stan kliniczny w chwili badania. Obrażenia, jakich doznał powód w wyniku zdarzenia z 5.08.2014 r. do chwili obecnej skutkują okresowymi bólami odcinka szyjnego i lędźwiowo - krzyżowego kręgosłupa. Dolegliwości te są jednak koincydencją istniejących wcześniej zmian zwyrodnieniowych w zakresie kręgosłupa szyjnego oraz przebytego wypadku. Doznane urazy prawdopodobnie nasiliły bądź zainicjowały wystąpienie dolegliwości bólowych, powodując pogorszenie samopoczucia i ogólnego stanu klinicznego, z czasem natężenie dolegliwości uległo jednak zmniejszeniu. Odczuwane przez powoda bóle głowy najprawdopodobniej mają związek z urazem odcinka szyjnego kręgosłupa. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, nie można jednak wykluczyć, że przebyte urazy wpłyną na przyspieszenie rozwoju istniejących już wcześniej zmian zwyrodnieniowo - dyskopatycznych kręgosłupa. Powód winien podjąć rehabilitację oraz wykonywać ćwiczenia poprawiające ruchomość stawów, wzmacniające siłę mięśniową, używać sprzętów pomocniczych czy też podjąć leczenie uzdrowiskowe. W przypadku nasilania się objawów zalecane jest zażywanie środków farmakologicznych.

Dowód:

- opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii A. D. – k. 101- 104

Pod względem ortopedycznym stwierdzono u powoda stan po urazie skrętnym kręgosłupa skutkujący 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (zgodnie z pkt J 89a w/w Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu). Wypadek komunikacyjny, w którym uczestniczył powód do chwili obecnej skutkuje u niego dolegliwościami bólowymi kręgosłupa szyjnego kręgosłupa. Doznane przez powoda urazy mogły, przez kilka tygodni, utrudniać mu wykonywanie niektórych czynności życia codziennego oraz obniżyć sprawność jego organizmu. Obecnie, dolegliwości odczuwane przez powoda mają mniejsze natężenie i ograniczają się przede wszystkim do odcinka szyjnego kręgosłupa. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, nie można jednak wykluczyć, że przebyte urazy mogą wpłynąć na okresowe nasilenie się dolegliwości oraz przyspieszenie zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa. Wskazany jest z tego względu oszczędny tryb życia, unikanie czynności obciążających kręgosłup w sposób

statyczny i dynamiczny, korzystanie z okresowej rehabilitacji oraz stosowanie innych technik relaksacyjnych oraz wzmacniających mięśnie przykręgosłupowe.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. – k. 116 - 119

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. – k. 134 - 135

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która odmówiła mu wypłaty zadośćuczynienia.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości co do roszczenia głównego.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 5 sierpnia 2014 r. kolizji drogowej z udziałem powoda. Strona pozwana przyznała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia, kwestionowała jednak swoją odpowiedzialność za jego skutki, podając, że uszkodzenia pojazdu oraz charakter obrażeń doznanych przez powoda nie uzasadniają przyznania mu zadośćuczynienia.

Obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 j.t. ze zm. zw. dalej UOC) Zgodnie zaś z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą zatem odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436 §1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela był poza sporem. Pozwana kwestionowała jedynie zasadność przyznania powodowi zadośćuczynienia z tytułu doznanych przez niego obrażeń.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że powód doznał w wyniku zdarzenia z 5 sierpnia 2014 r. negatywnych następstw zdrowotnych w postaci urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego. Ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda pozostającego w związku przyczynowym z przedmiotową kolizją drogową wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 278 k.p.c. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii.

Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych. Biegli w opiniach rzeczowo wskazali, które ze stwierdzonych u powoda schorzeń pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 5 sierpnia 2014 r. Podkreślić należy, że biegły z zakresu ortopedii ustalił u powoda 3% długotrwały uszczerbek na zdrowiu, zaś biegła z zakresu neurologii 2% długotrwały uszczerbek. Na jego wysokość miał wpływ nie tylko stan zdrowia powoda w chwili badania, ale również dolegliwości odczuwane po wypadku i współistniejąca choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa. Opinie tych biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego oraz bezpośrednich

badań powoda. Biegli w swoich opiniach wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powoda obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na ich zdrowiu.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 6 000 zł.

Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, stopnia stwierdzonego uszczerbku na jego zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, stopień doznanego przez powoda długotrwałego uszczerbku na zdrowiu oraz okoliczność, że powód do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe i ograniczenia w wykonywaniu czynności wysiłkowych, kwota dochodzonego zadośćuczynienia jest odpowiednia i powinna zrekompensować powodowi doznane cierpienia. Podkreślić należy, że przebyte urazy, zwłaszcza w pierwszych miesiącach po wypadku skutkowały istotnie nasilonym zespołem bólowym, który spowodował ograniczenie aktywności fizycznej. Nie bez znaczenia pozostaje także okoliczność, że powód przez okres niemal 2 miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim, co zdaniem Sądu, niewątpliwie świadczy o uciążliwości odczuwanych przez niego dolegliwości. Dodatkowo, biegły z zakresu ortopedii stwierdził, że doznane przez powoda urazy mogły, przez kilka tygodni, utrudniać mu wykonywanie niektórych czynności życia codziennego oraz obniżać sprawność jego organizmu.

Wskazać należy, że do chwili obecnej powód pozostaje pod opieką lekarzy, co również wskazuje, że mimo pozytywnych rokowań co do jego stanu zdrowia, odczuwa dyskomfort związany z doznanym urazem.

Mając na uwadze materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, Sąd podzielił w całej rozciągłości twierdzenia powoda i z tego względu uznał za zasadne przyznanie mu zadośćuczynienia w kwocie 6 000 zł, uznając, że jest to kwota adekwatna do poniesionych w wyniku wypadku obrażeń.

Zdaniem Sądu, uwzględnieniu podlegało również powództwo o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki przedmiotowego wypadku. Co prawda biegli sądowi wypowiedzieli się w kwestii dolegliwości odczuwanych przez powoda, niemniej jednak powód nadal kontynuuje leczenie, zaś biegła z zakresu neurologii wskazała na zasadność poddania ocenie lekarzowi specjalście szumy w uszach pojawiające się u powoda. Ponadto, w przypadku ujawnienia się nowych dolegliwości, a będących wynikiem zdarzenia z 5 sierpnia 2014 r., nie będzie konieczne ponowne ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej, co ułatwi powodowi dochodzenie roszczenia i niewątpliwie skróci czas trwania postępowania. Wykazane zostało więc istnienie interesu prawnego w ustaleniu odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 5 sierpnia 2014 r. zgodnie z art. 189 k.p.c.. Biegli w swoich opiniach jednoznacznie stwierdzili, że nie można wykluczyć, iż przebyte urazy mogą wpłynąć na okresowe nasilenie się dolegliwości oraz przyspieszenie zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 UOC, w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Podkreślić należy, że z akt szkody wynika, iż powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 10 września 2014 r., zatem termin 30 - dniowy upłynął w dniu 10 października 2014 r. Z tego też względu odsetki należą się od dnia następnego, czyli od 11 października 2014 r., a nie jak powód wskazał w pozwie od 10 października 2014 r.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 zd. 2 k.p.c., obciążając stronę pozwaną w całości kosztami procesu poniesionymi przez powoda oraz pokrytymi tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku z uwagi na to, że powód korzystał z częściowego zwolnienia od kosztów sądowych w zakresie dotyczącym należności biegłych sądowych. Na koszty poniesione przez powoda w wysokości 1 517 zł składały się: wynagrodzenie pełnomocnika - 1 200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł oraz opłata sądowa od pozwu - 300 zł. Jednocześnie, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 623 j.t.) Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku wyłożoną tymczasowo kwotą na pokrycie wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłych sądowych w łącznej wysokości 1 767,39 zł.